

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 97

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 4 februarie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE			
64.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	1-4	
72.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	4	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 306 din 15 noiembrie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală	5-6		
Decizia nr. 345 din 18 decembrie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2000 pentru unele măsuri privind soluționarea cererilor referitoare la acordarea de despăgubiri pentru daunele morale.....			6-7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
172.	— Ordin al ministrului finanțelor publice pentru modificarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 10/2002	8	

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28 din 25 martie 1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 31 martie 1999, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul 1, alineatele (1) și (3)–(5) vor avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Agenții economici care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii direct către populație, pentru care nu este obligatorie emiterea de facturi fiscale, sunt obligați să utilizeze aparate de marcat electronice fiscale.

(3) În cazul în care agenții economici efectuează atât activități de vânzare cu amănuntul, cât și cu ridicata,

aceștia au obligația să emită bonuri fiscale pentru bunurile vândute cu amănuntul și facturi fiscale pentru vânzările cu ridicata, cu excepțiile prevăzute de lege.

(4) Aparatele de marcat electronice fiscale sunt livrate prin distribuitori autorizați. Prin *distribuitor autorizat*, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, se înțelege orice agent economic comerciant, producătorul ori importatorul de aparate de marcat electronice fiscale, persoane juridice române autorizate în condițiile prevăzute la art. 5. În situația defectării aparatelor de marcat electronice fiscale utilizatorii sunt obligați ca în momentul constatării defecțiunii să anunțe unitatea de service acreditată ori, după caz, distribuitorul autorizat care a livrat aparatul sau reprezentanții legali ai acestuia în teritoriu.

(5) Până la repunerea în funcțiune a aparatelor de marcat electronice fiscale, agenții economici utilizatori sunt obligați să înregistreze într-un registru, special întocmit în acest sens, toate operațiunile efectuate, și să emită facturi fiscale pentru respectivele operațiuni, la cererea clientului.“

2. La articolul 2 alineatul (1), litera a) se abrogă.

3. La articolul 2 alineatul (1), literele b), c), f) și g) vor avea următorul cuprins:

„b) comerțul ocazional cu produse agricole efectuat de producătorii agricoli individuali în piețe, târguri, oboare sau alte locuri publice autorizate, precum și vânzările efectuate prin automatele comerciale;

c) serviciile de alimentație publică efectuate în mijloace de transport public de călători;

f) transportul public de călători pe bază de bilete sau abonamente tipărite conform legii, precum și cu metrourl;

g) activitățile pentru care încasările se realizează pe bază de bonuri cu valoare fixă tipărite conform legii — bilete de acces la spectacole, muzee, expoziții, târguri și oboare, grădini zoologice și grădini botanice, biblioteci, locuri de parcare pentru autovehicule, bilete de participare la jocuri de noroc și altele similare;“

4. La articolul 2 alineatul (1), după litera g) se introduc literele h)—j) cu următorul cuprins:

„h) activitățile de asigurări, precum și activitățile financiare și bancare, cu excepția caselor de schimb valutar aparținând persoanelor juridice autorizate;

i) activitățile desfășurate în mod independent de persoanele fizice autorizate, inclusiv ca profesii liberale, exclusiv activitățile de taximetrie auto pentru mărfuri și persoane;

j) vânzarea obiectelor de cult și serviciile religioase prestate de instituțiile de cult.“

5. La articolul 2, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) În situația în care un agent economic prestează atât activități prevăzute la alin. (1) lit. b)—j), cât și activități pentru care este obligatorie utilizarea aparatelor de marcat electronice fiscale, acesta este obligat să organizeze gestiuni și evidențe contabile distincte pentru aceste activități.“

6. La articolul 3, alineatele (1), (4) și (5) vor avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) În sensul dispozițiilor art. 1 alin. (1), *aparate de marcat electronice fiscale* sunt: casele de marcat, precum și alte sisteme ce includ dispozitive cu funcții de case de marcat, care înglobează constructiv un modul fiscal, prin intermediul căruia controlează memoria fiscală, dispozitivul de imprimare și afișajul client.

(4) În memoria fiscală se vor stoca următoarele date: denumirea și codul fiscal al emitentului, adresa de la locul de instalare a aparatului, logotipul și seria fiscală a aparatului, precum și datele prevăzute la alin. (2) lit. c).

(5) Aparatele de marcat electronice fiscale vor fi sigilate prin aplicarea unui sigiliu fiscal de către persoane autorizate în acest scop de Ministerul Finanțelor Publice.“

7. La articolul 3 alineatul (2), litera d) va avea următorul cuprins:

„d) blocarea automată a funcționării aparatului, când sunt inactivate memoria fiscală, dispozitivul de imprimare sau afișajul client;“

8. La articolul 4, alineatele (1)—(3) și (5) vor avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) *Bonul fiscal* este documentul emis de aparatul de marcat electronic fiscal, care trebuie să cuprindă cel puțin: denumirea și codul fiscal ale agentului economic emitent; adresa de la locul de instalare a aparatului de

marcat electronic fiscal; logotipul și seria fiscală a aparatului; numărul de ordine; data și ora emiterii; denumirea fiecărui bun livrat sau serviciu prestat; prețul sau tariful unitar; cantitatea; valoarea pe fiecare operațiune, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, cu indicarea cotei de taxă; valoarea totală a bonului, inclusiv taxa pe valoarea adăugată; valoarea totală a taxei pe valoarea adăugată pe cote de taxă, cu indicarea nivelului de cotă; valoarea totală a operațiunilor scutite de taxa pe valoarea adăugată, precum și valoarea altor taxe care nu se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, dacă este cazul.

(2) *Rola jurnal* este documentul pe care se înscriu toate datele din bonurile fiscale și se păstrează în arhiva agenților economici timp de 2 ani de la data încheierii exercițiului financiar în cursul căruia a fost întocmit.

(3) *Raportul fiscal de închidere zilnic* este documentul care conține: denumirea și codul fiscal ale agentului economic emitent; adresa de la locul de instalare a aparatului de marcat electronic fiscal; logotipul și seria fiscală a aparatului; numărul de ordine numerotat progresiv; data și ora emiterii; numărul bonurilor emise în ziua respectivă; valoarea totală a operațiunilor efectuate și totalul taxei pe valoarea adăugată, cu precizarea nivelului cotei, valoarea totală a operațiunilor scutite de taxa pe valoarea adăugată, precum și valoarea taxelor care nu se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată. Raportul fiscal de închidere zilnică reprezintă documentul pe baza căruia se înregistrează veniturile din activitatea de comerț sau de prestări de servicii în evidența contabilă a utilizatorului.

(5) Agenții economici care utilizează aparate de marcat electronice fiscale, la umplerea memoriei fiscale, atunci când aceasta trebuie înlocuită ca urmare a defectării, ori când nu mai poate fi folosită de către utilizatori din diverse motive, precum și în cazul în care aceștia își încetează activitatea, sunt obligați ca, după citirea memoriei și preluarea rolei pe care sunt înregistrate datele din aceasta de către organul fiscal teritorial, să predea memoria fiscală spre păstrare și arhivare direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz. Păstrarea și arhivarea memoriilor fiscale se asigură pentru o perioadă de minimum 10 ani.“

9. La articolul 4, după alineatul (5) se introduc alineatele (6)—(9) cu următorul cuprins:

„(6) Agenții economici care utilizează aparate de marcat electronice fiscale sunt obligați să folosească numai consumabile furnizate de către distribuitorii autorizați care asigură menținerea lizibilității datelor pe perioada de arhivare prevăzută.

(7) Consumabilele pentru aparatele de marcat electronice fiscale livrate utilizatorilor de către distribuitorii autorizați vor fi personalizate prin marcarea acestora cu datele necesare identificării lor.

(8) Agenții economici prevăzuți la art. 1 alin. (1) au obligația ca lunar, o dată cu Declarația privind obligațiile de plată la bugetul de stat, să predea organului fiscal teritorial raportul memoriei fiscale pe perioada de raportare.

(9) Investițiile efectuate pentru achiziționarea aparatelor de marcat electronice fiscale sunt sume deductibile fiscal integral în luna înregistrării achiziției, cu condiția instalării și utilizării aparatelor în această lună.“

10. La articolul 5, alineatele (1) și (3)—(5) vor avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) În vederea avizării modelelor de aparate de marcat electronice fiscale și a autorizării distribuitorilor, precum și a unităților service se constituie, sub autoritatea

Ministerului Finanțelor Publice, Comisia de avizare a distribuției și utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale.

(3) Aparatele de marcat electronice fiscale trebuie să fie dotate de către distribuitor cu manual de utilizare a acestora, precum și cu o broșură cu pagini numerotate, care conține evoluția exploatării aparatului, denumită *carte de intervenții*. Utilizatorii aparatelor de marcat electronice fiscale sunt obligați să păstreze cartea de intervenții, iar împreună cu unitățile de service acreditate răspund de completarea și de actualizarea acesteia cu datele referitoare la identitatea utilizatorului și la intervențiile service efectuate.

(4) Sunt admiși la procedura de avizare numai agenții economici care comercializează aparate de marcat electronice fiscale ce se încadrează în prevederile art. 3, asigură service pentru perioada de garanție, postgaranție, consumabile și piese de schimb.

(5) Distribuitorii autorizați, prin unitățile de service acreditate, sunt obligați să asigure în termen de maximum 72 de ore de la solicitarea utilizatorului instalarea aparatului nou, repunerea în funcțiune a aparatului defect sau înlocuirea acestuia.

11. La articolul 6 alineatul (1), după litera b) se introduce litera c) cu următorul cuprins:

„c) de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență, pentru contribuabilii care realizează venituri totale sub 100 milioane lei.“

12. La articolul 6, alineatul (2) se abrogă.

13. După articolul 7 se introduce articolul 7¹ cu următorul cuprins:

„Art. 7¹. — (1) Distribuitorii autorizați care încetează activitatea de comercializare a aparatelor de marcat electronice fiscale, precum și cei cărora li s-a retras avizul de distribuție și utilizare a aparatelor de marcat electronice fiscale rămân răspunzători în continuare pentru obligațiile ce le revin conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, pentru aparatele livrate.

(2) În cazul în care utilizatorii aparatelor de marcat electronice fiscale își încetează activitatea, precum și în cazul aparatelor de marcat electronice fiscale confiscate potrivit legii ori preluate spre valorificare de societățile bancare ca urmare a neachitării împrumutului contractat pentru achiziționarea acestor aparate, valorificarea lor se va realiza numai prin distribuitorii autorizați.“

14. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Clienții vor solicita și vor păstra bonurile fiscale asupra lor până la părăsirea unității de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor în vederea prezentării lor la un eventual control, pentru justificarea provenienței acestora.

(2) Utilizatorii sunt obligați să afișeze la loc vizibil anunțuri de atenționare a clienților cu privire la obligația acestora de a respecta dispozițiile prevăzute la alin. (1).“

15. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — Constituie contravenții următoarele fapte dacă, potrivit legii penale, nu sunt considerate infracțiuni:

a) comercializarea de către agenții economici a aparatelor de marcat electronice fiscale fără avizul Comisiei de avizare a distribuției și utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale ori nerespectarea condițiilor stipulate în aviz, altele decât cele definite ca fiind contravenții în prezentul articol;

b) neîndeplinirea obligației agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale avizate conform art. 5 alin. (2), la termenele stabilite la art. 6, cu excepția prevăzută la art. 1 alin. (5), neemiterea bonului fiscal pentru

toate bunurile livrate sau serviciile prestate ori emiterea de bonuri cu o valoare inferioară celei reale, precum și nereintroducerea datelor înscrise pe rola jurnal privind tranzacțiile efectuate de la ultima închidere zilnică până în momentul ștergerii memoriei operative;

c) emiterea bonului fiscal fără ca acesta să conțină toate datele prevăzute la art. 4 alin. (1);

d) nepredarea bonului fiscal clientului de către operatorul aparatului de marcat electronic fiscal;

e) neîndeplinirea de către utilizatorii aparatelor de marcat electronice fiscale a obligației de a afișa anunțurile de atenționare prevăzute la art. 8 alin. (2);

f) nerespectarea de către utilizatori a obligației de a anunța unitatea de service desemnată de distribuitorul autorizat ori, după caz, distribuitorul sau reprezentantul acestuia în momentul constatării defectării aparatelor de marcat electronice fiscale;

g) folosirea de către agenții economici care utilizează aparate de marcat electronice fiscale a altor consumabile decât cele prevăzute la art. 4 alin. (6);

h) nerespectarea obligațiilor ce revin distribuitorilor autorizați prin unitățile de service acreditate de a instala, de a repune în funcțiune aparatele de marcat electronice fiscale defecte ori de a le înlocui în termenul prevăzut la art. 5 alin. (5);

i) nerespectarea de către distribuitorii autorizați care încetează activitatea de comercializare a aparatelor de marcat electronice fiscale, precum și de cei cărora li s-a retras avizul de distribuție și utilizare a aparatelor de marcat electronice fiscale a obligațiilor ce le revin potrivit prezentei ordonanțe de urgență, pentru aparatele livrate;

j) nerespectarea obligației de a păstra și arhiva rola jurnal, raportul fiscal de închidere zilnică și registrul special, prevăzut la art. 1 alin. (5);

k) nerespectarea obligației de a păstra, de a completa și de a actualiza cartea de intervenții prevăzută la art. 5 alin. (3), precum și nerespectarea prevederilor art. 1 alin. (5);

l) nerespectarea obligației de a preda spre păstrare și arhivare memoria fiscală, conform prevederilor art. 4 alin. (5);

m) comercializarea de aparate de marcat electronice fiscale care nu sunt sigilate potrivit dispozițiilor art. 3 alin. (5), nerespectarea prevederilor art. 7¹ alin. (2), precum și nerespectarea prevederilor normelor prevăzute la art. 14.“

16. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Amenziile pentru contravențiile prevăzute la art. 9 se aplică agenților economici, cu excepția celor prevăzute la lit. d), astfel:

a) faptele prevăzute la art. 9 lit. c), e), f), g) și m) se sancționează cu amendă de la 5 milioane lei la 10 milioane lei;

b) faptele prevăzute la art. 9 lit. a), b), h), j) și k) se sancționează cu amendă de la 20 milioane lei la 100 milioane lei;

c) faptele prevăzute la art. 9 lit. i) și l) se sancționează cu amendă de la 50 milioane lei la 200 milioane lei.

(2) Contravențiile prevăzute la art. 9 lit. d), aplicabile persoanelor fizice, se sancționează cu amendă de la 2 milioane lei la 10 milioane lei.

(3) Sumele găsite la punctele de vânzare a bunurilor sau de prestare a serviciilor aparținând agenților economici prevăzuți la art. 1 alin. (1), care nu pot fi justificate prin datele înscrise în documentele emise cu aparate de marcat electronice fiscale în registrul special, menționat la art. 1 alin. (5), ori prin facturi fiscale, după caz, sunt considerate fără proveniență și se confiscă, făcându-se venit la bugetul de stat. De asemenea, se confiscă sumele încasate din livrarea de bunuri ori prestarea de servicii după suspendarea activității agenților economici, potrivit art. 13.“

17. Articolul 11 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Constatarea contravențiilor, precum și aplicarea sancțiunilor se fac de către organele de specialitate din Ministerul Finanțelor Publice, precum și din unitățile lor teritoriale.

(2) Contestarea actelor de control întocmite de organele prevăzute la alin. (1) și soluționarea contestațiilor, cu excepția celor formulate împotriva deciziei de retragere a avizului de distribuție și utilizare a aparatelor de marcat electronice fiscale, se efectuează potrivit legislației în vigoare privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de Ministerul Finanțelor Publice.

(3) Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.“

18. Articolul 12 va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) În cazul repetării faptei prevăzute la art. 9 lit. h), o dată cu aplicarea amenzii contravenționale organele de control vor propune comisiei prevăzute la art. 5 alin. (1) și retragerea avizului eliberat distribuitorului pentru distribuția și comercializarea aparatelor de marcat electronice fiscale.

(2) În cazul repetării faptei prevăzute la art. 9 lit. a), referitoare la comercializarea aparatelor de marcat electronice fiscale neavizate de comisia prevăzută la art. 5 alin. (1), o dată cu aplicarea amenzii contravenționale

organele de control vor dispune și confiscarea încasărilor obținute de agentul economic contravenient din această activitate, sumele făcându-se venit la bugetul de stat.“

19. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — În termen de 60 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I, Ministerul Finanțelor Publice va elabora norme metodologice de aplicare care se vor aproba prin hotărâre a Guvernului.“

Art. II. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/1999 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 445 din 14 septembrie 1999, aprobată cu modificări prin Legea nr. 236/2001 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 128/1999 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 22 mai 2001, precum și orice alte dispoziții contrare.

Art. III. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 9 octombrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 13 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 16 ianuarie 2002.
Nr. 64.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 14 ianuarie 2002.
Nr. 72.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 306

din 15 noiembrie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Laurențiu Cristescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Curierul Național” — S.A. în Dosarul nr. 7.099/2000 al Judecătoriei Târgu Mureș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Sunt invocate soluțiile anterioare ale Curții, prin care s-au respins excepții de neconstituționalitate care vizau același text legal.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 1 iunie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 7.099/2000, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Curierul Național” — S.A. în dosarul acelei instanțe.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că prin textul de lege criticat se dispune, în mod discriminatoriu, ca în cazul anumitor infracțiuni, între care și infracțiunea de calomnie săvârșită prin presă, punerea în mișcare a acțiunii penale să se facă numai la plângerea prealabilă a părții vătămate, adresată direct instanței de judecată, înlăturându-se competența procurorului, recunoscută în toate celelalte cazuri, de a pune în mișcare acțiunea penală și de a dispune trimiterea în judecată a persoanei vinovate de comiterea unei infracțiuni, procedură prin care sunt încălcate dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție. Pe de o parte acest mod de investire a instanței penale contravine și dispozițiilor art. 22 alin. (1) și ale art. 23 alin. (8) din Constituție, întrucât se înfrânge prezumția de nevinovăție a persoanei împotriva căreia este îndreptată plângerea, aceasta urmând să fie soluționată de același judecător care a pus în mișcare acțiunea penală, iar pe de altă parte, este de natură să îl expună pe inculpat la consecințele acțiunii șicanatorii intentate de pretinsa persoană vătămată, fără ca împotriva lui să existe indicii sau probe de vinovăție. De asemenea, investirea instanței penale în cazurile menționate, direct prin plângerea persoanei vătămate, contravine principiului legalității procesului penal și, prin aceasta, prevederilor art. 51 din Constituție, precum și principiului exercitării drepturilor cu bună-credință, consacrat prin art. 54 din Legea fundamentală.

Judecătoria Târgu Mureș, exprimându-și opinia, apreciază că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale. Referitor la pretinsa încălcare a art. 16 alin. (1) din Constituție se arată că autorul excepției dă o interpretare eronată prevederilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, deoarece distincțiile care se fac între calitatea părților „nu semnifică nici privilegiul, nici discriminări”. Textul de lege criticat nu contravine nici dispozițiilor art. 22 alin. (1) din Legea fundamentală, „întrucât nu conține dispoziții care să aducă atingere dreptului la viață, integritate fizică și psihică a persoanei”, acesta nefiind decât o excepție legală de la principiul oficialității procedurii prin care se pune în mișcare acțiunea penală. În fine, se arată că nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 23 alin. (8) și nici cele ale art. 24 din Constituție, primul referitor la prezumția de nevinovăție, iar al doilea privind dreptul la apărare, inculpatul având asigurate garanțiile legale pentru exercitarea dreptului la apărare și pentru administrarea probelor pe care le consideră necesare în apărarea sa.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată că dreptul la integritate psihică, prevăzut la art. 22 alin. (1) din Constituție, „nu este încălcat atâta timp cât inculpatul beneficiază de toate garanțiile unui proces echitabil”. Se mai arată că prevederile art. 279 din Codul de procedură penală nu încălcă nici dispozițiile art. 23 alin. (8) din Constituție, deoarece inculpatul, „la fel ca și oricare parte din procesul penal, își poate exercita dreptul la apărare și poate solicita administrarea oricăror probe legale pentru combaterea susținerilor formulate în acuzare”. Se consideră că excepția este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, care are următorul conținut:

— Art. 279 alin. 1: „*Punerea în mișcare a acțiunii penale se face numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede că este necesară astfel de plângere.*”

Textele din Constituția României, invocate în motivarea excepției, sunt următoarele:

— Art. 16 alin. (1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*”;

— Art. 22 alin. (1): „*Dreptul la viață, precum și dreptul la integritate fizică și psihică ale persoanei sunt garantate.*”;

— Art. 23 alin. (8): „*Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată.*”;

— Art. 51: *Respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.*“;

— Art. 54: *„Cetățenii români, cetățenii străini și apatrizii trebuie să-și exercite drepturile și libertățile constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că în jurisprudența sa a respins mai multe excepții ce aveau ca obiect dispozițiile art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, pronunțând, între altele, Decizia nr. 195 din 12 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 543 din 1 noiembrie 2000, și Decizia nr. 211 din 28 iunie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 17 septembrie 2001. Considerentele formulate în acele decizii de respingere a excepției de neconstituționalitate, raportate la dispozițiile art. 16 alin. (1), art. 22 alin. (1) și ale art. 23 alin. (8) din Constituție, rămân valabile și în cauza de față, neexistând temeiuri să fie abandonate sau revizuite.

În ceea ce privește susținerea autorului excepției că prin instituirea procedurii punerii în mișcare a acțiunii penale de către instanța de judecată, la plângerea părții vătămate printr-o infracțiune de calomnie, se încalcă dispozițiile art. 51 din Constituție, Curtea constată că nici această

susținere nu este întemeiată, deoarece și în acest caz procesul penal se desfășoară pe baza unor reguli stabilite prin lege, iar textul criticat a fost adoptat de legiuitor în virtutea abilitării stabilite prin art. 125 alin. (3) din Legea fundamentală, în conformitate cu care *„Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege”*.

Curtea constată, de asemenea, că dispozițiile art. 54 din Constituție, invocate de autorul excepției, nu au incidență în cauză, deoarece aceste dispoziții nu privesc obligativitatea conformității legilor cu Legea fundamentală, ci obligația subiecților de drept, persoane fizice, de a-și exercita drepturile și libertățile constituționale cu bună-credință.

Faptul, relevat în motivarea excepției, că există posibilitatea ca persoana care se consideră victimă a infracțiunii de calomnie să își exercite drepturile procesuale cu bună-credință nu este de natură să pună la îndoială constituționalitatea prevederilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, căci, în virtutea chiar a art. 54 din Constituție, cetățenii și celelalte subiecte de drept au obligația să își exercite drepturile cu bună-credință, iar încălcarea acestei obligații atrage răspunderea juridică în formele prevăzute de lege.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, 2, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Curierul Național” — S.A. în Dosarul nr. 7.099/2000 al Judecătorei Târgu Mureș. Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 noiembrie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Laurențiu Cristescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 345

din 18 decembrie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2000 pentru unele măsuri privind soluționarea cererilor referitoare la acordarea de despăgubiri pentru daunele morale

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2000 pentru unele măsuri privind soluționarea cererilor referitoare la acordarea de despăgubiri pentru daunele morale, excepție ridicată de Alexandru Spănu în Dosarul nr. 877/2001 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției de neconstituționalitate, reprezentat prin avocat Dan Ioan, în baza delegației depuse la dosar, constatându-se lipsa Redacției săptămânalului „Academia Cațavencu”, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul părții prezente solicită Curții Constituționale să constate că excepția a rămas fără obiect, ca urmare a abrogării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2000.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției, ca devenită inadmisibilă, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2000 a fost abrogată și, potrivit art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, aceasta se pronunță doar asupra constituționalității actelor normative în vigoare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 martie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 877/2001, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2000 pentru unele măsuri privind soluționarea cererilor referitoare la acordarea de despăgubiri pentru daunele morale**, excepție ridicată de Alexandru Spânu într-o cauză având ca obiect stabilirea și acordarea de despăgubiri pentru daune morale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că această ordonanță încalcă prevederile art. 114 alin. (4) din Constituție, întrucât, nefiind aprobată de Parlament, nu poate fi aplicată. De asemenea, se consideră că ordonanța vine în contradicție și cu prevederile art. 30 alin. (6) din Constituție, prin aceea că obligă persoane a căror demnitate a fost grav afectată de a depune o cauțiune în ipoteza în care formulează cerere la instanța civilă pentru acordarea de despăgubiri privind daune morale.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă, exprimându-și opinia, apreciază că „dispozițiile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2000 sunt neconstituționale pentru faptul că nu există cazuri excepționale care să determine adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2000, iar pe de altă parte, dispozițiile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului contravin art. 21 pct. 2 din Constituție“.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2000 este neîntemeiată, deoarece acestea nu contravin textelor constituționale invocate de autorul excepției, cauțiunea fiind o garanție a fap-

tului că mecanismul statului nu este pus în funcțiune „în mod abuziv, șicanator și total nefondat“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2000 pentru unele măsuri privind soluționarea cererilor referitoare la acordarea de despăgubiri pentru daunele morale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 23 mai 2000.

În susținerea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia a invocat încălcarea prevederilor constituționale cuprinse în art. 114 alin. (4), privind adoptarea ordonanțelor de urgență, și a celor cuprinse în art. 30, referitoare la libertatea de exprimare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2000 nu mai este în vigoare, fiind abrogată ulterior sesizării Curții, prin art. II alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 34 din 16 august 2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 28 august 2001. Prin urmare, ordonanța criticată nu mai poate fi supusă controlului de constituționalitate, întrucât, potrivit dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, aceasta „*decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei*“, iar, conform dispozițiilor alin. (6) al aceluiași articol, „*[...] excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3) [...]*“. Așa fiind, în cauză excepția de neconstituționalitate ridicată urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2000 pentru unele măsuri privind soluționarea cererilor referitoare la acordarea de despăgubiri pentru daunele morale, excepție ridicată de Alexandru Spânu în Dosarul nr. 877/2001 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 decembrie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 10/2002

Ministrul finanțelor publice,
în baza Hotărârii Guvernului nr. 18/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările ulterioare,
având în vedere prevederile Legii datoriei publice nr. 81/1999 și ale Ordonanței Guvernului nr. 66/1994 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului, republicată, cu modificările ulterioare,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 10/2002 privind prospectul de emisiune al certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație cod 1056 își prelungește aplicabilitatea astfel încât vânzarea certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație se efectuează și în zilele de 6, 7, 8, 13, 14, 15, 20, 21, 22, 27, 28 februarie și 1 martie 2002, cu termen de răscumpărare în zilele de 5, 6, 7, 12, 13, 14, 19, 20, 21, 26, 27 și 28 august 2002.

Operațiunea de vânzare a certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație se încheie în ziua de 1 martie 2002, ora 14,00.

Art. 2. — Subscrierile la certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație se pot efectua și prin virare de către persoanele fizice, din conturile curente personale deschise la băncile comerciale și Casa de Economii și

Consemnațiuni C.E.C. — S.A., în contul curent general al trezoreriei statului.

Dobânda se calculează din ziua în care suma a fost înregistrată în contul curent general al trezoreriei statului.

Art. 3. — Dobânda acordată la certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație se menține la 32% pe an pentru o perioadă de subscriere de 180 de zile și se calculează după formula:

$$D = \frac{VN \times 32 \times 180}{360 \times 100},$$

în care:

D = suma dobânzii;

VN = valoarea nominală a certificatelor de trezorerie cu dobândă.

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 31 ianuarie 2002.
Nr. 172.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro